

"יצר" ולא "משיכה" אלא מציאות פשוטה, ואדרבה יצר הטוב יש כאן של חשש של איסור תולעים.

גם יש להעיר על דברי הסיכום הבוטים "חבל שגדולי הפוסקים בדורנו לא נתנו את דעתם על הבעיה, לתת הוראות כיצד לנהוג וכו' " (עמ' 51). הרי כל בר בי רב יודע כי נתפשטה הוראת רוב גדולי דורנו שיש להעדיף את החסא, כפי שמובא במרבית ספרי ההלכה, הקבצים השונים וה"מדריכים" לפסח, ובפרט עכשיו שזכינו לחסא ללא תולעים, אין חולק על כך שיש להעדיף את החסא, והדברים ידועים.

עמוס סמואל

ר' יוסף קארו הכיר את פירוש הרש"ס לירושלמי זרעים

בסוף מאמרו "אוצר הספרים של הבית יוסף" (המעין לר ב, טבת תשנ"ד) כולל הרב יהודה לביא את פירוש ר' שלמה סיריליו לירושלמי זרעים עם החיבורים שמרן ר' יוסף קארו הזכיר, אך לא ראה במישרין. הנני מבקש לתקן: כבר ציין א"ל פרומקין (תולדות חכמי ירושלים, ח"א עמ' 64) כי ר' יוסף קארו מצטט מתוך פירוש ר' שלמה סיריליו לירושלמי פאה, ב"כספ-משנה", הל' מתנות עניים פרק ג הל' יב (וכתב ה"ר שלמה שיריליו בפירושו לירושלמי...") ובהל' יז ("וה"ר שלמה שיריליו גורס כגירסא רידן ופירש..."). אכן בדפוסי מהדורות משנה תורה הרגילות הודפס בהל' יב ר' "שלמה שיביליו" ובהל' יז "ר' שלמה אשבילי", אך אלה ט"ס, ובמהדורת שבתי פרנקל תוקן ל"שיריליו".

ומה שהביא הרב לביא מכללי הגמרא של ר' יוסף קארו שכתב: "מצאתי כתוב בשם הרב הר"ש סיריליו ז"ל" ("הליכות עולם" עמ' 132), הדברים המובאים שם בשם הרש"ס אינם מפירושו לירושלמי, אלא כפי הנראה הוזכרו בשמו בחיבור אחר כלשהו; את פירושו של רש"ס לירושלמי זרעים הכיר ר' יוסף קארו במישרין.